

הארץ פולפר

תולדות עיונים הערות

התהומות מכתבים

בעניין רבייה"ק מרסלב ז"ע

מכתבי מזהרנ"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי י"ז בייאורים וציווים, הערות וחראות

פרשת אה"ק

שנת תשע"ה

ושלום לאביכם הוזן וכל בני ביתו שלום ויישע רב [אבי של ר' שלמה הניל, עיין מ-
רכ"ב]

סימן ר"י"

בעורת השם יתברך, יום ב' פקדוי תקצ"ז לפ"ק

אהובי בני חביבי וידידי, קבלתי מכתבך ביום תענית אסתר, בעית שנטקכזו אליו
כמה אורחים מאג"ש, וטרdot הפורים היהת עלי, גם חשש אימת השונאים
קידועך לה, השם יתברך ירחם ומפחד אויב תוצר חי [ענין מכתב ר'יב. הנה גם בעיר
נעמרוב לא יש מורהנת' בהשתק לנדרי, כי בחורף שנת תקצ"ז נסעו אליו אנשים לנערוב למורהנת' על
שבת הגדול, וכגם אותו בדרך משה חינקען, ויחיר אפה. ובא לבתו לברסלב, ושילח את המסר שניאור
לחגראדניטשטיין שיטר לו שנועסים אנשים אל מורהנת' גם לעיד נעמרוב, ועשה אסיפות גם שם. וכאשר שב
להafiltsiya, וגם את מורהנת' זיל בעצמו לקחו להפלציג, ובছדר ה' פטוו אותם לשлом (מי התלאות).

עד מsofar שם שבעת המחולות היה בעמירותו אחד למן מפלג מכת המתנדגים ושמו אבא, והוא היה מלמד
בקפר. ופעם היה אחד מאג"ש בCKER ההוא, ונודען בבית שם היה מלמד אבא הניל, וראה אותו הולך בבית ואנה
אנונה, וחשוב מהשבות בדרך הלמדנים, אבל באפונ' משונה, ושאלו אותו במאן כך מהשבותיו
באפונ' משונה כו, ואמר עם מהשבות רשות אללו אופן שבאה רוכ' שיש לו יהוה יכולת להבהיר את
מוחרנת' חז. ותיק' אחר אוטן מהשבות נשמע בעמירותו שהביאו את אבא הניל לאיזו בעל שם, בשביל
שיצא מודעתו. וספרו את כל המאורע למורהנת' זיל, ונתן תורה רבה להשיות עלי, ואמר שלולא זאת שיצא
מדעתו היה מהה לירא ולפזר, על פי מה שmoboa בלוקים (חא סי' קפ"ג) אורת' מהשבה ששלה לה תקף וכח
לפעול, ובפרט מהשבות של למדן בעל מהשבות כמווז. **ואף על פי כן קרייתי מכתבך היטב.**
והיה לי צער גדול או עד הנפש.

אך בדרכי עצות אמתיות, ותמיות נפלאות ועמוקות של בעל העצה האמתי, הם
חזקוני ואמצוני להגביר שמחת פורדים על כל הניל. ותהלה לאל שמחנו קצת
בפורים, ובשבט שאחריה, ודברנו דברי אמת הגובעים מעונייני היישועה, ומעט
מהם תשמע ממוסדר כתוב זה.

ועל אודות צעתקן. מה אשיבך בני חביבי, הלא כבר כתבתني לך הרבה הרבה,
וגם שמעת הרבה, וגם ספרינו מצוים בידך. הפוך בהם והפוך בהם, תמצוא
התהומות וישעות ונחותות, על כל אשר עבר עילך ועל כל כולנו להיות בכלל
אסירי התקווה. וכבר דברתי פה עם אחד ושאלתי אותו "הרשותן אדם תולד" אווב
טה, שהוא מה ששאלנו רעי איוב את איוב על אודות צעתקו המרה, ואמרו לו
הרשותן אדם נולחת, ופירוש'י וכי נולחת קודם אדם הרשותן, שתדען כל מה
שעבר על כל אדם שביעולם וכו'.

ומזה יכול כל אדם להבין מה שעובר עליו, הוא בעניין צרכי הגוף ופרנסתּה,
הן בעניין מדות ומששים וכו', וכי נולחת קודם אדם הרשותן שתדע מה
שעובר על כל אחד, הלא האדם בא בשビル וזה לעולם שייעבור עליו מה שיעבור,

אחר שנתגרש ר' אברהם בעה, נתקשר עם בת הרבי הצעיר הנגיד המפואר, חסיד גדול עתיר ובעל נכסין, הריך בעד
משמעותו של תלמידו רבייזיל, והוא החיק את לוכיה גודלה להתקשר עם נכדו של רבייזיל, ובפרט שהיה ר'י
아버ם דוב אברך יקר עזב ה' גדול כמושך המכתב "אבדו בידיהם הונזון יקר כוה", וכמסופר כל והבוכני
אור (רכ"ה) שכ' שם: והנה באוטן הימים דר בטשערין הרה"ה המופלא, הרבי הצעיר הנגיד המהומם ר' דוב מטשערן זיל,
תלמיד מובהק של רבייזיל, ואחר שנתגרש ר' אברהם בער מונונו הרואה בתו של משה חיקען, אמר הרה"ה ר' דוב
לאשתו הרוי ר' אברהם בער הוא אדרס סיד ויש כשר מרוד, ומה שהוא גם נשא בנס"ק נ cedar רבייזיל, הבה נשתדר
עמנו וניתן לו חצי רוכשנו. אמנים חיש ר' דוב שלא לא ייחסן ר' אברהם בער ואמרו הדבר צדיקת מרת אלד בהשידון,
לכן נסע בעמיהו לאומן וטפס עצה עם הריך ר' נטפל תלמיד רבייזיל שהוא ישיע על זה, ר' נטפל נסע לעיר
לברסלב ודיבר על לבם שיסכימו להשתדר עצמו עם ר' בער, וביחד נסעו לאומן ונגמר הדבר צדיקת שעה טובה
ומוצלחת. מרוב שמחתו של ר' דוב שעלה בגורלו להtan את cedar רבייזיל איש צדיק ר' אברהם בערנין, נתן לו שני
אלפים ורובל בסוף (ענדאלך) נdry, שוה וה' חון עתק בימים ההם (וכובדי אוור דרכ' כה' ושם כ' שנתן לו סך עשרה"
אלפים ורובל לנדר), אמנים בעלים לתורה כ' יותר מאשר אלפיים קערבלין, וכבה בשק' ח'ה סי' קס"ט).

ורבי בער הניל היה בעצמו בברסלב בשビル זה, והשתתח בבקשת עצומות
לפניהם שישראלכו עמה, והוא מפוץ לנדרן יותר משנה אלפיים קערבלין. ברוך
השם אשר עזנו עד כה, והמרשעת המגורשת [הבת בלילה מרום ימ"ש]
(לעיל מכתב קפ"ב) ואביה [תגניד מ. חיקען], ואשתו השניה שהיא הוסטה את משה. ת. אורות המהולעת על
מוחרנת' כמו' ליל בפתחה לשנת תקצ"ז] ואמה המרשעת שניהם חורקים ונמסים
וכמדקרות הרבה בבטנו, כן יוסיף ה' ברחמיו להפילה נפילה אחר נפילה, עד יכירו
האמת ויקראו קרחה בראשם וירטטו פניהם על כל הרעות שעשו לעצם, שאבדו
בידים הווון יקר כוה, וגם מהם וכמה מתייחסים דבריהם לשמה של
אשר נאבד לנצח טוב כה, ואילך לאפשר להאריך בזה יותר נטע הגט פיטורי לא רצח
משה. ת. לוותר אפיילו הטלית גודל שקב' ר' אברהם דוב בעת החתונה ולקם גם את הטלית מר' אברהם דוב
בחורה, אויל חבריו של משה המתנדרים על מורהנת', אף הם צחקו והתלצצו ממנו, ואמרו כה ואברך
יקר ממש אתה מבריך! ימי התלאות ושק' ח'ב' סי' תשס"ה].

השם יתברך ירחם וישענו מרהה בכח וזכות ימי הפורים הקדושים המשמשין
ובאיין לקראתינו לשולם, שנזכה להנצל מכל שונאיינו ורודפניו הנם, יבשו
ויבהלו מאר כל אויבינו וכו'. נא להודיעינו בכל פעם משלומם הטוב.

דברי חותנן ואביך הדורש שלום תורתך באהבה עזה.

נתן מרסלב

ושלום לאביך יידי כנפי, הרבני הותיק מוויה שלמה נ"י [מוחותני של מורהנת', ובא
לפערם להסתופך בשל מורהנת' זיל] עם כל בני ביתו. חזק ואמצץ יידי ובטה בה'
כי לא יעוזב אתכם, האלקיים הרועה אתכם מעד זקנה ושיבת אל
יעזבכם, קום קרא אליו יחיש לאמצץ, כי הוא יתברך שומע תפנות כל פה, כי אין
כחנו אלא בפה.

דברי המיעצו לטובתו לנצח

נתן הניל

הארכנו בוה בשבועות והזיה שנתיים. ואם המניות והטורדות משתתפים שכמעט קשה לעשות שום עובdot, ה', על זה כבר הקדים לנו הרואה ישראל והודיענו, שהרבנן והשתוקקות והכיסופין בעצם טובים מאד, ושהרצון בעצמו נחשב כאלו לומדים בספר וכור' (ליקום ח'יא סי' קמ'ב). וצריכין להאמין שכל מאורעותינו הכל לטובה גודלה (ליקום ח'יא סי' ד'). וכי אפשר לפרש בספר או בעל פה שם יקנה השותף חלק בהדרה והוא אכן מרוצה לך מחמת בינוי וכו', תאמין שגד זמה לטובה עיין מכתב קמ'א. רק התורה הדיענו דרך כלל, שהחיב אדם להאמין שכל מאורעותינו הם לטובתו, או למרק עונותיו, או להזכיר דיקא על ידי זה שישוב להשיות' (ליקום ח'יא סי' ס'ה), או כדי שיתפלל על זה. כי יכול להיות שדיקא על ידי זה היה מוכרכ שהיה לו התבודדות, כדי שיפרש צערו מעסך זה, ועל ידי זה יבא מענין לעניין, ושיפוך כל שיתו לפני השם יתברך [לידם ביהך קדוש בתבודדות]. שיטפל לה מטרתו ומגעה שיש לו אפילו ענייני גשמי ומוח דיקא יבוא מענין לעניין לשפוך שיחו לה גם ברוחנית]. מלבד נסתורות נפלאות ה', מה שהשם יתברך מכיוון בכל הדברים שמכיא על האדם בשבייל בחירותו, כדי שדיקא על ידי זה יביא רמזים להתקרב אליו מכל מקום שהוא.

ובברנו הרבה בזה, ובמואר בספריו הקדושים הרבה מזה, אך בכל יום צריכין לשום לב להז ולהבין בדבר מתוך דבר, כי אי אפשר לאבר הכל בפרט. ועל כולם כל סימכיתינו ותקותינו הוא עלacho של ז肯 קדושה בעצמו, ותלה לאל יש לנו על מי לסמוק. ברוך ה' בשכנו ובគומו וכור', אשר זכינו להיות בחלאו וכור'. וימי הפסק הקדושים ממשמשין ובאיין, השם יתברך יעוז לנו ולכל ישראל שהימין יעוז החש מענינו עיין ליקוש ח'ב סי' פ'ו, ונזכה לראות נפלאות את כל החסד אשר הפליא השם יתברך עמנו, אשר אי אפשר לאבר כתוב ובעל פה וכור'.

דברי אביך המצפה לשמעו מך בשורות טובות

נתן מברטלב

{הספרים כתובים כולם על עצה, ובעת שישע וילך ר' נחמן לפה תמסורו בידו א' או ב' מהחידושים שלו שם בכתבת ידי, והמורثر יהו נרשם על עצה בסימנים מובהקים מהנשאר שם, ואו אודיעך איך להתנהג לעת תה שמרם אצלם בשמייה מעולה כראוי ותעיין בהם ויחי' נפשך בעזרת השם יתברך, גם תוכל למסורו אייה ספר לר' נחמן לביתו אם ידע שאין סכנה ח'ו שייהו בביתו, ומאליכם תבינו כל זה}. [חידוש תורה מהרנית שנדרפס אח' בספריו ליקוטי הלחנות, והוא א' כתבי בקונטרסים, ובוא וראה עד היכן והוצרך מהרנית לגנו החידושי תורה של לשלמו מורה].

הין מן הסתם תשתדל כראוי שיגען לידי בשלמות. אודות מצה שמורה תודיענו מה נשעה ונשמע שם, כי ר' ישראל משה התפאר שרך בטולשטיין נמצא שומרה ישנה והוא קנה ממנה, ואתה רצית לשלוח לך, היומנו נודע לי שר' חיים ב"ר יעקב בעל מגיה מברסלב [מתלמידי מהרנית'] אמר שavanaugh שומרה בטולשטיין מה שר' בער חתן הרב לך ג'כ' ממנה, נא להודיעינו כל זה, אם אפשר שתתשלח לי ב' קווארט או עכ' בא' קווארט חטים מהשומרה המובהרת הקשרה ביתור מה טוב, אבל לא תשלח כמה כי אם חטים דיקא ולכורךם יפה יפה כראוי, כי אחריות של כמה איינו רוצה לך, ואלו החטים אני אטחן פה והואנו נפני בערב פסח בשבייל הסדר ותחקור אם יהיו ר' ישראל משה בעצמו אצליכם והוא יבטיח לך לקבל מאתך אם תנתן, כי הוא בעצמו המתעסך והומרך מצה שמורה פה}.

והשם יתברך יוליכנו בדרך האמת והישר, ונזכה ליזהר ממשהו חמץ ב�性יות ורוחנית, ונזכה לשמהו בשמחת החג הקדוש הבאה עליינו לטובה, והוא אצלינו חדש לגמר, ונראה את עצמנו כאלו אנחנו בעצמנו יצאו ממצרים בשנה הזאת, כמו שאמרו בנוסחה הגdash' מגרא פסחים קט'}. בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו וכור'. השם יתברך יעוזנו לקאים ואת בamat, בפרט נרדפים כמונו שאנו רואים נשים של יציאת מצרים וקריעת ים סוף בכל יום ובכל עת, השם יתברך יעוזנו לראות הנשים באתגליא, ויתגלה

והוא צריך להיות חוק כזכור לסבול הכל, ובכל אשר יעבור עליו יקוה ויצפה וייחל להשם יתברך, ואל יתיאש את עצמו מן הרחמים בשום אופן. וכבר דברנו הרבה בזה, וכעת אין לנו מיטים להאריך.

בני התקבר להשליך מאתך כל הפתדים והמרה שחורה, הן מהעבר והן מהעתידי. רק תתחזק לחטו מה שתוכל בכל עת אייה דבר, תורה או תפלה או מצוה, ובתוחט בכחו הגדול של ז肯 קדושה שיש לו כח לתקון הכל עיין ח' מוירחן סי' שיד' שרביזיל אמר מה אתה יכול לשותה תשובה, וכי מספיקים ימיכם ווחכם כולם לתקון פם אחד מה שקלקלתם, רק אני עוזה תשובה בשבלכם, ויש לאל ידי לתקון הכל, כל מה שקלקלתם. רק העיר שמרת אל תעשו עזה, ואפילו מימות מה הרבה עכלח'ך, ושם נפשך בכל עת שוכית לבלי להיות מתנדג עליין, ועל הנלויים הנקראים על שם הקדוש ז'ל' עיין ליקום ח'יא סי' ס'ה. כי כה' שבדי להכני הקליפות, והדרימות, והמחבות, והתאות, והבלבולים והמניעתי, יש מה ח'יא סוס' כי כה' שבדי להתרך להשיית, וככה לתרך לזרדקם המקברין אותו להשיית, ועל ידי שמחה זו, עצמו על ידי שוכת להתרך להשיית, וזה שוכת לזרדקם המקברין אליו, אלא אפילו הוא משבר הקליפה עיי'ש. עיין ח' מוירחן סי' שכיב' שלא בלבד אנשי שחייו מקרים אל, אלא אפילו מי שירק לבאנגי שלומי, ואפילו מי שرك' יגע בהם, בוודאי היה איש כשר באם, ולא אש כשר כשר בלבד, כי אם אפילו ציק' גדול מאד, היה מי שחייה, שוכת להתרך לאנשימים שלו עכלח'ך, וכבר דברנו הרבה בזה, אבל בכל يوم אתה צריך לזכור זאת, ובפרט בעת הלחש והודח ח'ו. כי באמת גם אנחנו בעניין בכל מה שעובר עלי, כל חייתי ותקותי והתחזוקתי, הכל על ידי זה, כאשר ידעת מעט בזה.

דברי אביך המצפה לשמעו מך בשורות טובות

נתן מברטלב

ותפרום בשלום כל אנ'ש, ובפרט בשלום ידיד נפשי ולכבי הרבני הותיק פרי צדיק, מוויה ר' נחמן נ' [ר' נחמן בן הרץ ולמן חתן רבייל, והרבנית מרת חיה זיל בת רב' רצ'יל, דר בטילטשין].

סימן ר' י"ח

בעורת השם יתברך, יומ' ד' פרשת ויקרא תקצ'ו לפ'ק

שלום לאחובי בני חביבי הרבני וכור' מויה ר' יצחק שיחי', עם כל בני ביתו שלום וישע רב

מכתבו הגעני אתמול בגיעה וטרחא [כי האגרת הביא הפתאומתליין לבית גיסתי ביום א' ואח' היו בברדייטשוב, ומיאנה להוציא א' גידולים והחויר האגרת לביתה, ואח' נודע לי זאת, ובקשתי מאח' אחר ביאתו שליל' עעל הפתאומת ונתרש', ואתמול טרחתו ושלחתי אליו ליביש עם ד' גידולים ובקצת גיעעה הביא לי האגרת. מעתה כשתרצה לשולח לי על הפתאומת כתהוב האדרעס על שם אחי יודיל שטריננהארץ או לאח' הבוחר ליביש נאחי מורה מעד גנבורוב הר' יוסף, הר' יודיל ליביש, עוזו למורה נבית צ'ן] ואז' גיע' יותר בנקל בעזה', גם תראה לשלוח על יריד ברסלוב ולמסור ליד ר' ח'ים ב"ר יעקב בעל מגיה [תלמיד מורה נאית' ברסלוב] או ליד ר' נתן בן ר' ליביל [הר' צ'וואו גיע' לדיק], כתעת אין כל חדש להודיעו. {תודה לאל עתה בביתי ר' אלעוז מטעפליק [מתלמידי מהרנית נזכר لكمן מכתב שפ' וצ'ב'] ור' איצ'לי מהיסין [מתלמידי מהרנית ז'ל' המובהקים]}.

ועל צעקתך בעניין יסוריך. נפלאי עלייך בני חביכי, הלא כבר ידעת ושמעת הרבה שבחרחה שיעבור על האדם מה שייעbor. וכבר מובאר בספריו הקדושים, שכל אדם צריך שישיה לו צער בכל יום, וכל מי שדעתו גדול, צערו גדול יותר רח'יל וכור' עיי'ש (ליקום ח'ב סי' ע'ז). ואם יסוריין אלה שכבתה ימנעו את האדם מעבודתו, כמעט אפס תקווה ח'ו, כי אי אפשר להמלט מיסוריין אלה.

האמת שם בודאי מניעה ועיכוב [ובפרט מדיני אשה המתגלגים על ידי זה, כאשר אני מבין היטב כל זה]. אך אף על פי כן כבר דברנו הרבה, שככל יום יכולין לחטו טוב, כי לית יומ' דלית ביה טוב, רק כל יומה אית' לה גדר מלכבר וכור' עיין ליקום ח'יא סי' פ'ז מורה ח'ג דרג'ג ע'א], כאשר

כל ה רוח נושבת וכו' נסח נמינה תוקף בשם י"ע דרייה וויכ"א, וכל חיותוינו וסמכותנו בכח הצדיקים האמתיים שלא היה לחם שום הסתכלות בזה העולם וכו' (ספ"ס פשעה י"ג יומ הראשו), קול רנה וישועה באהלי צדיקים וכו' (תהלים קה, טה).

ברדי אביך המזהירך ומורוץ לשמה תמייד, ובפרט בתג הקדוש הזה, עשו נסים ונפלאות בכל דור יעשה עמו נסים גם עתה, ויצילנו מכל אוביינו ורודפינו, נגילה ונשחה בישועתו.

נתן מברךך

ושלום רב לכל אנ"ש באהבה רבה ואהבת עולם, לעד ולנצח, מים ربיכם לא יוכלו לכבות את האהבה וכו' (שה"ש ח, א).

סימן ר"ב

ברוך השם, יום ה' למספר בני ישראל, תקצ"ו לפ"ק

שלום וחימם וברכה, לכבוד בני חב"ב הרבני, מו"ה יצחק נ"י לנצח, ולכל הנלויים אלינו שלום וישע רב

מבתק קבלתי אתמול [על ידי מוכ"ז ידידי נ"ר לייבלי חתן הר"ר ראובן מרבלסב] [מחשב תלמידי מהרנית, אבי הרה"צ ר' נתן לריבעליס בעיתם תניב צדקה] ואם אין הזמן מספיק להסביר, וגם עדין אני יודע מה להשיבך, עם כל זה עצם תשוקתך אלצני להפסיק הלימוד שאחר תפלה שחרית ולקצר בו בשביבכם, אולי יעוזר השם יתרך להזמין דברורים תחת קולמוס שישבו את נפשכם, והיה בכלל תלמוד תורה דרבים עדיפא מהכל, ובפרט תלמוד גדול כוה הנושא מהנחלת נובע וכו', ש מביא לידי מעשה, אשר אין למללה הימנו [מהרנית אמר פעם בהיל': הלימוד של רני התורה נתן לנו השית' ע"י משה רבינו ע"ה, והלימוד של קומת התורה נתן לנו השית' על ידי אמוריך צ"ל, ועל זה מרמו הפסוק ושאבתם מים בשון מענייני הישעה ותוי ותקבלין אלף חותם מבחורי דבריקיא עכ"ל (כוכבי אויר מוהרנן' בשיחות מוהרנן' לבסוף או"ה). ועיין לפחות מכתב קעד ומכו' שכ"ז שאלות ותשובות וביאורים וכו' בילמוד הקדוש של קיום התורה. ועיין בפתחת הספר בעניין זה].

והנה כבר כתבתי לך הרבה, הנה מה שנקבק בספרים קודשים הנדרסים, אשר בכריכים הנכתבים אשר עזרני השם יתרך לחודש בהם, ולהוציא דבר מתוך דבר, והלא מה מה תחת ידי, הנה ריבוי האגרות אשר כבר כתבתי לך, ובפרט ריבוי הדברים אשר דברנו פנים אל פנים מאז ועד הנה, ומה אוסף חדש דברי. הלא ידעת שעל כל צעתקך תוכל לקבל תשובה מהה שידעת ושמעתך כבר, אך אף על פי כן הוכחה למלואותך ורצונך להשיבך דבר, בשביל זה בעצמו, כדי להזכיר ולזרוך שתזכיר היטיב בכל ים וככל עת, את כל הדברים הקדושים האמתיים בכל מני תמיות, ואף על פי כן הם עמוקים עמוקים מאד, מלאים חכמה עמוקה אמתית, עמקות לפניים עמוקות, עד אין סוף ואין תכלית, אשר עליהם אין להוסיף ומהם אין גורע, כי אם לעיין בהם ולשומם לב עלייהם.

[batch] נמצא בכל פעם כל מני מטעמים המשיבין את הנפש ועצות אמתיות, לחוק נפשך ונפש כמותך והగਊני, נערם גם זקנים, בראים וחלשים חי"ה, בכלعرכה, העשיר והעני והכינוי, נערם גם זקנים, בראים וחלשים חי"ה, בכל מני עתים העוברים על האדם, הכל כאשר לכל יכולם למצוא בהם טוב טעם ודעת אמיתית, באופן שיאשר כל אחד על עצמו בכל עת, לקפוץ על כל העומדים עליו בכל יום להתרידיו משני עולמות חי'ו, כי לא אחד בלבד עמד על כל אדם בכל יום למלוטו לגמרי חי'ו, כי אם רבים מאד, רבים רבים מכל צד כמו שכתוב (קהלת ט) עיר קטנה ונאנשים בה מעט, ובא אלו מלך גדול וסבב אותה, ובנה עלייה מצדדים גדולים.

ובבר דברנו מזה, אבל עדין אתם צריכים לשום לב לכל דברי המקרא הזה, איך המלך שהוא היצר הארץ מלך ז肯 וככיס, מסכוב את האדם מכל צד, ובונה עליו מצדדים גדולים עד שהיה בלתי אפשר לעמוד נגדו, LOLLA ה' עורתה לנו בכל יום [עיין נדרים לב: ואמר רמי בר אבא, מא' וכתי (קהלת ט) עיר קטנה ואנשים וגוי, עיר קטנה והגוף, ואנשים בה מעט אלו אברים, ובאהליה מלך גדול וסבב אותה והצרה, ובנה

האמת לעין כל, ויראו שנאינו ויבושו, ונפשינו תgil בה' תשיש בישועתו, Amen.

סימן ר"ט

בעזרת השם יתרך, יום ג' ב' דוחה'ם פסה, תקצ"ו לפ"ק

בני חב"ב, מכתב קבלתי אתמול, ומאתבך אשיך מעט גם בחול המועד [מהרנית זל נהוג לרשם מכתבי החזקות בעבורות ה' לבן, אפילו בחול המועד, עין לעיל מכתב עד והဟורות דשם, וטומו ונימוקו עמו מה ש' במכتب ר' דוחה'ם שנות תקצ"ו ויל' והיה בדעתו לבלי להשיבך מפני כבוד חל המועד, אך מדברי גנס' נ' הבוני עזם תשוקך למכתבי, וגם כי דברינו כולם הם דברי תורה הנוגעים למעשה ולהצלת הנפש, בודאי מזויה לכתוב גם בחול המועד, ועיין משיכ' בשורת מן השמים המובא בפתחת הספר].

אהובי בני החיים בדרכיך, אשר אני רואה מרחוק שכבר נთעורר לבככם להבין מעט מזעיר גודלות הבוואר יתרך, גם בעוצם הצרות וההרתקאות העוברם עליינו. כי באמצעות ה' הנ' גברותיו ה' הנ' נוראותיו, ואי אפשר להאריך בזה עתה. והנה הפאטאי עדיין עומד בביתי, וגם זה לטובה בודאי, וזאת צריכה להזכיר בודאי כי לא לעולם יריב ולא לנצח וכו' ישעה נא ט', ובודאי יבא היום אשר יראו בשמחתינו והם יבושו, וגם עתה תהלה לאל אין לנו להתבישי כלל [כ' ב' בדורו' י' להאמין בודאי כי לא לעולם יריב וכו']. וכן לעיל שנות תקצ"ה שהמנגדים פועל אצל הפאטאי עדיין עומד בביתי, ואני ידוע כל מל' מתי יצא'. ועיין בדורו' י' להאמין בודאי כי לא לעולם יריב וכו']. וכן במכtab ר' דוחה'ם שהרצענים מגשוי הצבא של הממשלה יבואו לבית מהרנית, וכונתם הרע היתה למניע המשלה שהרצענים מגשוי הצבא של הממשלה יבואו לבית מהרנית, וכונתם הרע היתה למניע מהרנית שמחת י'ו"ט. שלא היה לו בית ומוקם נקי מחש חמץ וכדומה, ובחדסי' ה' ברגע אחדרונה יצאו כמושפר שם. וצ'ב הוכנה מה].

נא מאד בני חב"ב, השליך מעליך המרה שחורה שלך, והיגון ואנאה הרחיקם מעליך ככל דרכי העצות שידעת, כי אתה קובל וצעק במכtab יותר מדאי. וכבר ידעת שעל ענינים כאלה צריכין ליחיד שעה ביום לצעק במר נשע על כל העובר על האדם, ושאר היום צריכין להתחזק בשמחה בפשיותם, שלא עשי גוי וכו' [ליקום ח'ב סי' כ"ה], ואדרבא על ידי המירות העובר על האדם יכולן להבין עצם חסדו ונפלאותיו יתרך, אשר הוא מהינו ומקייננו בעוצם מרירות כזה, אשר אלמלא מלהא לא הווינו יכולן לסבול מרירותא ליקום ח'א סי' כ"ג מה'יא זרמי'יא ע"א, וזהו כל עניין מצות אכילת מזור לזכר שמתה א' וימרו' את חיים, שגם בעת הגאולה והישועה וההרכבה צריכין לזכור וללא לשוכח את המירות, שעיל' ידי זה יכולן לשמה בהישועה, כי לפי עזם המירות שיש בעולם כאשר רואין בחוש, בודאי הכל טוב ומתוק. אבל אם לא יזכור המירות, וירצה למלאות חפצו בכל תשוקת הכל' העולם, לעולם ייחסר לה, ולא יראה טוב כל ימיו [ליקומי הלכבות].

ובכל זה הוא מעין מה שדברנו בלילה שבת הגדול, ובודאי תשמע מאנ"ש ויערב לכם, ועתה כל חיוטי בעניין זה. והוא מעין מה שאמר ה' ז' ל' [ליקום ח'א סי' קס"ה] על פסוק ואהבת לרעך כמוך אני ה' [וליה'ק]: הינו שתקבל באhabba כל הרעות והיסורים הבאים עליך וכו'. וזה ואהבת לרעך, שתאהוב הרעuba לך הינו הרעות והיסורים שאתה עלי' ח'ו. כי מכור כמו שאתה הוא, הינו לפי משיק, אונ' ה' בעל הרהיטים עדיין אוני מתנהג עמו ברחמים עכל'ה'ק]. וכן מה שאמר ליקום ח'א סי' ע' פסוק הנה לשולם מר לי מר ואתה חשקת וכו' [וליה'ק]: כי זה ידוע כי לשולם זריך מרירות, וזה הנה לשולם מר לי מר, אבל כי ידעת ישן כי כה ל拯ול מרירות לפי חטאתי והשלכת אחר גוך כל חטא כי דיתלבש השלים במירות כפי יכולתי עיי'ש. ועיין בארכיות בליקום ה' ה' אות ט'ז-ז' שלכן מטהבלין המror בחרות לזרום שיקום שוכין להארות פה ומה שאר הארץ מהרנן' צדיקין קומ' לטבול מרירות, והשית מורתם ואני שלוח מרירות כפי העונות שלא יכולו לטבול, רק שלוח מרירות כפי היכולת לטבול וזה בחינת טיבול המror בחורשתן. אך דברי תורה עניין במקומם ועשיריהם במקומם אחר ירושמי ראה פג' ה'ה, וכשמרחיבים הדיבור בהם מרגישין ביותר העונות הנובעים מהם.

למען השם יתרך אל יהיו ישנים וזקנים בעיניך, הפוך בהם והפוך בהם, ובכל יום ויום יהיה בעיניך כחדשים ממש. וזכור היטב כי אנחנו וubarim בזה העולם שהוא מלא מניעות ועיכובים, מהקליפות הרבים והעצומים מאד, הנאחים בו, כי הוא עולם העשיה. אבל הכל צל עופר וענן

רב שלום לכבוד יידי כנפשי, הרבני המופלא הנגיד מר' שמואל ווינברג ני' [הרחה ר' שמואל וגיבעריג ואבוי הרהה ר' משה וויבעריג גניד ועושר, ומראשי מועסקנים ליטובט מוהראן].

מבתבו קבלתי ביום כי' בשבוע זאת. והנה קול הרעש על עליית שקר מענין מה שמהפcin דברי אליהם חיים בספר הא"ב [ספר המדרת מרבייל, מס' סדר אלפ"א ביטה, ונראה שם ספר הא"ב] כבר שמעתי זה קודם פסת, ולא היה אצלי דבר חדש, כי כבר שמעתי זה כמה שנים שהמתנגדים מצאו כאן מקום לטעות להחזיק בחלוקתם, כי בדרך שארם רוצהليل' מוליכין אותו מכו^ת, והتورה יש בה שני כחות זכה נעשה לו סמ' חויים, לא זכה נעשה לו סמ' מות (ויאמ' עב'). וכל אחד יכול למצוא בתורתך כרצונו, כמו שראינו שהאפיקורסים מפורשים עיקר תורתינו הקדושה תורהames את לדעתם הרעה, מכל שכן שארי ספרים קדושים [נספק' נגלה מאיפה פ' מס' הילך: בתורתינו הקדושה יש מים מתוקים ומים מרירם, והוא כל התנאים והאמוראים וכל הזריקם מימות משה רבינו ע"ה ושיהיה עד שביא משית, ככל לומדים מן התורה עצמה להיפך ומיה שיתו א/or בדורותם לא מזוהה דרכך יישון או רציך ח' שית רשות וכו' יתברך, וכן כל האפיקוריס והמינים מביאין ראייה מן התורה עצמה להשתותם, ככלח'ך, ע"ע שם בפרט מקץ של האפיקוריס והמינים מבאים לעצם ראייה מן התורה להשתותם, ורק הם דורשים תורה למינות, וכך הם מסתכלים וכו', וכל זה תלוי בתנועה אחת ונוקודה את הינו באmittת הלב, כשלומד באמת ובלב שלם או כל מה שיש שבחורה פשט רמי דרשוoso, הכל נתנה אליו באמת וכשחו ז' פורע עצמו מן התורה או מזאה אחרך רק רמז מה תורה ודורשך את הינה ח'ו, ונמשך מהו כל האפיקוריסות רחל' עכ'יל, לשם בפל' עה'פ' יוכאו מרתה ולא יכלו לשנות מים כי מרים הם].

ובפרט בדורות שלפנינו בעניין הספרים שנפתחו מהבעל שם טוב ותלמידיו הכהן, שמצאו בהם החולקים הלומדים, אף על פי שהה קצטם צדיקים וגדולים בתורה, אף על פי כן חתרו ומיצאו כדעתם, כאשר ח'ו תלמידי הבעש"ט ז' הנקראים בשם חסידים, הם כתובים בדברים נגד התורה ח'ו.

אם לא היתה עצמת החולקים עליינו כי אם על דבר זה בלבד, בודאי היה לי להסביר להם. אךalan זה ידוע ומפורסם שגם מוקדם חלקו הרבה ויצא עתק מפיהם בחירופים וגידופים וליצנותם בלי' שיעור בחנן על לא דבר, רק מחמת שכן הנלוויים ז' וילשומו הכהן, בחינוי, ולאחר הסתלקותם, בוער לבו ברשפי אש שלחתת יהה להשם יתברך ותורתו הכהן ולהתפלל בכוונה, ומשים לב היטב שהעולם הכל הכללים מתריג' עטין דורייתא ומרגיל עצמו לילך בעצותיו הכהן הכלולים מתריג' עטין דורייתא המשירים את האדם לילך בדרך האמת, בדרך אבותינו הכהן אשר מעולם וכו' וכו'. עזני בהקורת ליקוטי מוהרנן שדרבי רבייל נכתבו בכוונה להשיבם אל ה' באמת בדרך הישר והגנון לפנייהם, בדרך אשר דרכו בו אבותינו מעלים עכ' וידוע שיחות רבייל המובהק בהקורת אשרינו שנחננו זכינו להנצל מטעותם, ושם חלכנו בחיים להתפרק לאור הקדוש ואמת כזה.

כוונת העורות והצינונים בכדי להבין את המכתב הכהן, וברצינו בעזה להודיעם כל המכתבים עם העורות כדי לזכות את הרבים, לנו נשמה לקבל באמיל מון הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנן ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ואיש כוחכם למפרע

למתקנים למערתת וכן לתקן מאמריהם להופיע בעיט סופר, או להערות וכו' מי שברצען שייען לו העיט סופר על יד האיגמל, יענה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

או להזעקה: **845.781.6701**

לזהודעה על מול טוג לאג'יש, יש לשלוח הודעה (עד ים ג' בשעה: 09:00 גנוקר):

עליה מצודים וחרים אלו עוננות, ומזה בא איש מסכן וחכם זה יציר טוב, ומולט הוא את העיר בחייבתו זו תשובה ומפעשים טובים, ואדם לא יארח את האיש המפסן הוא דבשת יציר הרע לית דמדרך לילה ליציט עכ' ובכח' ר' פט' סי' י' עוז קבנה וההונך, ואנשימים בה מעת אלו אבדו, ובא אלה מלך גודל, זה יציר הרע, ולמה הוא קורא לרע גדול שהוא מישראל טב שלוש עשרה שנה, וסביר אתה ובנה עלייה מצדדים גודלים, מנון ועקבון, ומזה בא איש מסכן וחכם, וזה יציר טוב, ומה קורא אותו מסכן שאין מוציא בכל הביריות, ואין רוכן של בירות שמעון לו, ומולט הוא את העיר בחייבתו, שככל השומע לאזר טוב נמלטן], וכמו שאמרו ז' ז' [סוכה נב'] בכל ים יצרו של אדם מתגבר עליו ואל מללא הקדוש ברוך השם עוזרו וכו', ואף על פי כן יש איזה צד בחירה לאדם.

אבל זה ידעו מכך שאין נמצא בשום מקרים עצות נפלאות אמריות כמו בספריו הקדושים, כמו שנקראים שנדרבו בינוינו, שנובעים מדבריו הכהן/ שקבלנו בכתב ובבעל פה. זכרו זאת היטב, וההתואשו והתחזקו והיו לאנשים, ואל תהיו מה שקורין שלימוליקיס [ע"י ליקום ה'ב' סי' ז' אריך שההה איש חיל, ולא היה ההפך שקורין [שלימוליקיס] עכ' עי"ש. פ"א אמר רבייל את אנשים כשרים אבל אתם של' מול ניקעס(ה). הביטו וראו כי כל העולם מלא מכacoות יותר מכל, וכל מה שעובר עלייך ועל כלכם כבר עבר על כל מי שרצה לכнос להתקרכ' אליו יתברך, ה'ן בדור הזה ה'ן בדורות הקודמים, זכור ימות עולם בין שנות דור ודור הזיהרנו משה רבינו ע"ה וברם לב. ז' והוא מצוה וחיווב על כל אדם. כי מי שאינו טיפש יכול להבין מה ששמע וראה בספרים, את כל המעשה אשר נעשה תחת המשם עם כל אחד, בכל דור ודור, אשר רבים רבים נטרדו על ידי אלו הסיבוכים והבלבולים וכי רח'יל, ואשריהם שנשארו קיימים בעבודתם.

ועיקר היסוד של אותן שנשארו הוא על ידי התחזקות אמרית, שהבינו מה שנעשה בעולם, ולא הינו עצמן להפיל בשום אופן. אבל עדין לא נמצא מי שיחזק כל כך בעצות נפלאות כאלו כמו אדרמור' ז' ז', אשר מחזק ומקיים ומשיב את כל הנפשות, אפילו הירודים מאד מאד, בכמה מני לשונות עמוקים ותמיים, וכולם נלחכים שנלחכים דילית מהשבה תפיסא תמן. ולהתחליל לדבר מהם צריכין לחזור ולברא כל ספריו הכהן, על כן חשוב ודרכיך ותשוב גלירן אל עזותינו, הוא וידושי התורה הכהן אשר גילה לנו הפורם בהם והפוך בהם וסיב ובלה בהם ולא תזוע שאין לך מדה טובה מהם. יתר מזה אין להאריך.

דברי אביך ואוהבים באמת לנצח, הדורש טובתכם והצלחתכם בו ובעא לעד לולומי עולמיים.

נתן מברך

ושלום לכל אנש' באחבה רבה, לכלום נאמרו דברים אלה כל החפץ באמת לאמתו, חזוק ויאמץ לבככם כל המיחלים לה.

סימן רב"

בעזרת השם יתברך, ים ד' כ"ה למספר בני ישראל תקצ"ו לפ"ק, נעמרוב לפ"ק

שיעור אוסף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן !

לימוד ספרה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מע Kun הערך אוסף אוצרות ברסלב" יעדן Tage א
עמור בספרה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אוסף אידיש" מיט אל לאחרן הסבר, לoit ד' מיפורשים און ליטוי ווי עס איזי מובהר איזן ליקוטי הלהבות חזק ואמצז איזן למיל סטרוי "בכל יומ", ולענין ולוחש בהם למיצא בהם
בכל פעם עצות להציג נפשיכם (על' מכתב שי')